

2. Fly för världen och dess falska fart,
hon bedrar dig, det sker ganska snart,
världen är ju farlig, Och bedrar så snar-
lig den som ingen ting förstår; Dertör
akta dig, för dess arga swik om du förmår.

3. Är det någon som bedrager dig, slå
ur hogen allt bedrägeri, tänk på dessa or-
den, Ingen är på jorden som kan lösa af
dit forge band, Ingen mer än Gud som
kan göra slut, Och si det gör han.

4. Gud låt ingen blifwa så förförd, at
den onde hennes lif förstör, Jag har
många stunder, varit slagen under Sa-
tans kjedjor och dess hårda band, jag har
undan gått och til bönen nått och sluppit
fram.

5. Tänk du dig orätt hända må, Så
bed Gud han hjälper dig der frå, Fast
han något töfwar, der med han dig
pröfwar, At så se hwad tolamod du
har, lid alt hwad du bör, om du detta
gör har du godt förswar.

6. Denna Wisan har jag sielfwer
gjordt, mig til lisa och en sörje bok jag
med tårar önskar, at det måtte grönska,
Uti hjertat hos båd en och hwar, den
som wisan har, och henne efter far,
han lärdom tar.

GS 539

Syra Nya och Lustiga

W i s o r,

Den Första:

Den Bonde som tänker at
åga Soldat, &c.

Sjunges som: Kong Fredrik i Danmark
satt på sin stol &c.

Den Andra:

Vi wil ni weta hwad för
folk wi är, &c.

Den Tredje:

Uti hjertans lilla ängel &c.

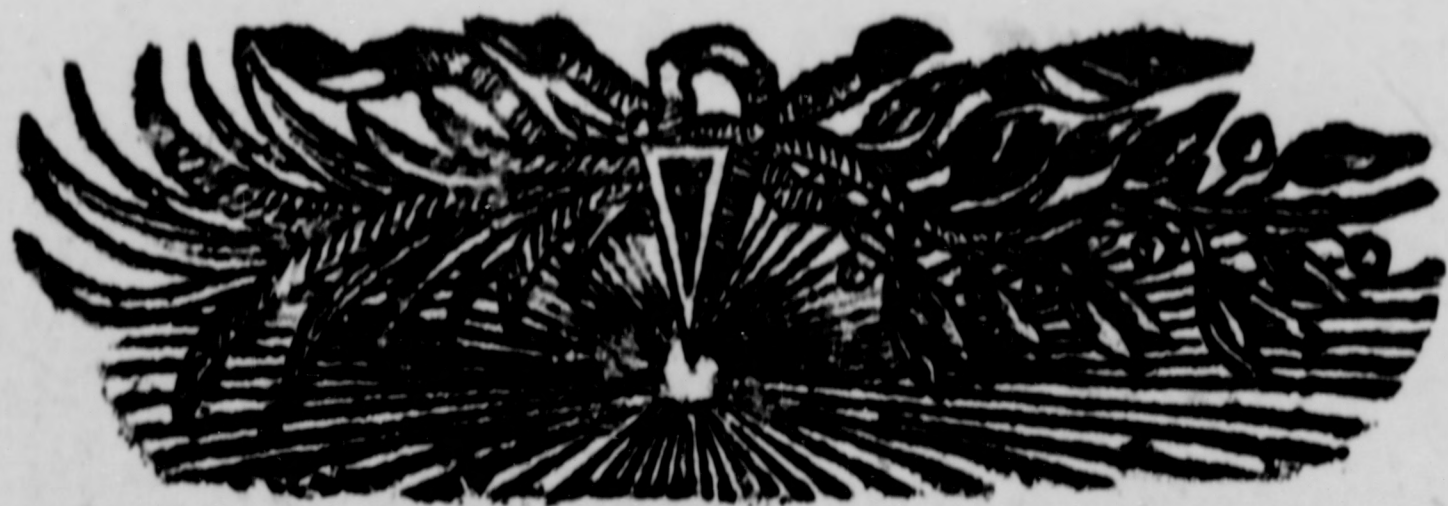
Den Sjerde:

Glickor fåra! jag nu beder &c.

Alla tre de sista kan sjungas under sina eg-
na bekanta Melodier.

Salun, tryckte hos P. O. Armar, 1795.

Exemplaret kostar 6 runstycken.

Den Bonde som tänker at äga Sol-
dat, Han är icke nisser om pen-
gar, Han sköter sitt hemman, han är
icke lat Han har både pigor och drängar.

1.
2. När Knekt: Hustrun kommer så
säger han den, Med vänliga orden
och stänker, Våd winter och sommar
så är han omtänkt, och något Solda-
ten sin stänker.

3. Han säger sig när som han hö-
rer han är, I lifvet, han vet hvad
det kostar, Fast håldre, han skulle för-
ställa ny karl, En mister han nödigt
sina gofvar.

4. Ger grannen 3 daler, så gifwer
jag mer, Gör sak, Mor låt oxarna
drifwa, Det är ingen fara, vi så ful-
ler mer, Ej skal han förgåfves hem
strifwa.

5. Vi måtte betänka hur han måste
lä, I wädret båd' dagar och nätter,
På

På farliga stigar han marschera får,
Dock är han ej alltid så måtter.

6. Han måste för fienden wåga sit
lif, Wi slipper så länge han lefwer,
Mor, af alt det du hafwer, hans hu-
stru du gif, Ut hon af dig sägnader
blifwer.

7. Du wet mor hon hafwer alsintet
til ro Så länge Soldaten är borta,
men du får hos mig både nöje och ro,
De långsamma stunder förkorta.

8. Jag går ned til grannen och hör
om han wil, Så ska wi wäl hjälpana
skrifwa, Jag får fuller höra hur han
bjuder til. Han plågar ej storom
wil gifwa.

9. Godag granne, nu har knekt, hu-
strun fått bref, han lefwer, och pengar
begärar, Hur mycket har du nu lust
honom at ge, Wi skal wäl ge Plå-
ten hwardera.

10. Om fanen ger plåten men intet
ger jag, Han får fuller gå der och
swärdja, han njuter sitt gaste war endaste
dag, Dermed får han låta sig nöja.

11. Jag hinner ej mera förtjena och
så, Un jag åt den satan skal sticka, Vi
wil han intet lefwa så får han full dö,
Dock är jag förnögd med min sticka.

12. Vi

12. Å du svarar just som en smul-
gråter stnag, Soldaten han kan väl
behöfwa, Så länge han lefwer så äro
vi trygg, Skal du så hans hustru
bedröfwa.

13. Jag äger ei mer än en sexmarkers
plåt, wil du mig det öfriga låna, Så
gif som du tycker han skal fuller ha,
Han är ei för gammal at tjena.

14. Wi lägga tilhopa plåtarna fem,
Han tiger så länge de räcka, Han hål-
ler sig tapper mot fienden som Svensk,
Samt husarar hurtigt han knäpper.

15. Gud låt honom lefwa, han blir
ei för god, Om han skulle hem til oss
komma, nu saknas han illa ty slite vi
ondt, han kunde så fanders bra fönnma.

Den Andra:

1. **A** wil Ni weta hwad för folk wi är
Så är wi Kungeliga drängar, Wi lef-
wer på vårt Capital och köper maten
för pengar. De röda rosor är så här-
liga, De wackra flickor är så kärliga,
Hälsst när jag får den jag wil ha, som
skönsta ögonen skådar.

2. Å

2. Å hwita pengar då ha wi nog,
Ja dertil några slantar, Å wackra flis-
kor då wil wi ha, Men de ska wara
gallanta; De röda rosor är så härliga,
De wackra flickor är så kärliga, Hälsst
när jag får den jag wil ha, Som skön-
sta ögonen skådar.

3. Å lilla wännen som jag had i sjöl
hon war mig hulder och trogen, Hon
sala på min hwita häst å följde mig åt
trogen: De röda rosor är så härliga,
De wackra flickor är så kärliga, Hälsst
när jag får den jag wil ha, Som
skönsta ögonen skådar.

4. Där stod en Lind på min Faders
gård Hon bär så wida grenar, Å båt-
tre är at wara två, än wara ensam
allena: De röda rosor är så härliga,
De wackra flickor är så kärliga, Hälsst
när jag får den jag wil ha som skön-
sta ögonen skådar.

5. Å Lärkan sjunger och Gökten gal,
å gräse aror i gröna lunden, Å wil du
sofwa hos mig i natt så skal du raka
dig om munnen: De röda rosor är så
härliga, De wackra flickor är så kärliga,
Hälsst när jag får den jag wil ha, som
skönsta ögonen skådar.

6. Å

6. Å wälis måg som skal ha dag,
som har den granna blåa rocken, Å
tiden går å flockan slår å jag får följa
med troppen, De röda rosor är så här-
liga, De wackra flickor är så kärliga,
Hälsst när jag får den jag wil ha, som
skönsta ögonen skådar.

7. Å gunå måg som ska ha dag som
har den slarfwuga råcken, Ålt det du
har så super du opp: och går med na-
fuga troppen: De röda rosor är så här-
liga, de wackra flickor är så kärliga,
Hälsst när jag får den jag wil ha, som
skönsta ögonen skådar.

Den Tredje:

I.
Å hjertans lilla ängel och dygdiga
själ, med eder jag talar ej mera, jag
reser nu bort kommer aldrig mer igen,
och ser dig här i werlden ej mera.

2. Men innan jag bort reser och bju-
der dig farväl, så skal du den wännen
förnimma, jag önskar dig godt både til
lif och til själ och in til min yttersta
timma.

3. Jag skådar dina ögon til sista wa-
let, af ångslan mitt hjerta mände bri-
sta

sta, jag önskar i werlden jag dig aldrig
sett så hade jag sorgen bortt mistadt.

4. Åt skilja sig från wännen den
man håller får det mände ju så sorgen-
ligt wara, man måste först pröfwa
det hårdaste besvär, hur swikfull werl-
den mände wara.

5. De grönskande ångar och den liuf-
liga plan, der wi stort nöje törr hade,
at sorgen och ångslan har slagit mig så
hårdt at jag aldrig kan giodra mig glader.

6. Jag wil mig nu gifwa til den neck-
tergal sång, min tid derigenom förnöta,
i Linden allena skal bwara min gång, på
människor är såfångt at lita.

7. Jag önskar i werlden jag dig al-
drig hade sett, ej eller dina ögon hade
skådat, så hade jag sorgen och ångslan
warit qwitt, som hårdast i mitt hjerta
mån råda.

Den Sjerde.

I.
Flickor fåra; Jag nu beder er, behåll
er ära wackta er för slärd, Låt ej nå-
gon sälle öfwer er så wälde, Som ert
hjerta kan så lätt bedra, undfly allan
tid werlden och deß swik med nöje

2. Fin